

HET BEGON ALLEMAAL 35 JAAR GELEDEN...

In het kader van de **vijfjaarlijkse Internationale Volkskunstfestivals** – en de daartussen liggende zgn. Festivalavonden – bracht vkg. "Reynout" reeds een indrukwekkende reeks binnenlandse en buitenlandse dans- en muziekgroepen naar Dendermonde. We trachten er bescheiden bij te blijven, maar toch zal het ons toegelaten zijn te stellen dat wij op onze manier een eerbiedwaardige bijdrage geleverd hebben tot het cultuurleven in de stad aan de samenvloeiing van Dender en Schelde.

In de geschiedenis van vkg. "Reynout" neemt het jubileumjaar **1973** – de groep bestond dan 25 jaar – een uitermate belangrijke plaats in. Dat jaar organiseerde men voor het eerst een heus internationaal festival te Dendermonde, een volkskunstfestival met grootse allure. Tussen woensdag 8 en woensdag 15 augustus kon men in het centrum van Dendermonde quasi de helft van Europa – een beetje overdrijven mag wel – tegen het lijf lopen: Ieren uit Dublin, Finnen uit Turku, Fransen uit Bordeaux, Walen uit Jambes, Duitsers uit het vroegere Silezië (met standplaats in Bonn), leden van de Poolse exil-volkskunstgroep "Krakow" (met standplaats in Bielefeld, Westfalen/Duitsland) en Vlamingen uit Antwerpen, Evergem en Ekeren.

Vrijdag 10 augustus kon men ze in de namiddag gaan toejuichen in het stadspark en 's avonds kon men hun muziek gaan beluisteren in de zaal van de Academie aan de Dijkstraat. Zaterdagvoormiddag werden ze ontvangen op het stadhuis, 's namiddags waren ze te zien en te horen op verschillende plaatsen in Appels, Sint-Gillis en het centrum van Dendermonde en o.a. ook in het Aymondshof. De Dendermondse rusthuizen zullen ook de volgende jaren trouwens nooit vergeten worden. Zondag 12 augustus: Eucharistieviering, optocht, optreden in het stadspark en 's avonds gezellig samenzijn. Maandag 13 augustus: Optreden in het stadspark. Dinsdag 14 augustus: Bezoek aan de kust en 's avonds om 20 u afscheidsavond. Woensdag: Vertrek van de groepen.

Daarmee is het dus allemaal begonnen, zij het nog een beetje aarzelend. "Vrijen en trouwen is een zeer belangrijk iets in het leven van de overgrote meerderheid van de bevolking", zo luidde het thema van een reeks voorstellingen in het kader van het Internationaal Volkskunstfestival dat "Reynout" organiseerde van einde juli tot einde augustus **1975**. Dat festival kreeg, merkwaardigerwijze misschien, geen nummer en wordt dus verder niet meegerekend in de officiële nummering van de vijfjaarlijkse festivals waarmee "Reynout" sinds 1973 elk lustrum uit zijn geschiedenis pleegt te vieren. De organisatie week in 1975 overigens ook wel enigszins af van het traditioneel schema. Het kwam hierop neer dat om de zoveel dagen een buitenlandse groep een waaier van zang, dans en muziek aanbood waarin de aantrekkelijke streekgebonden symboliek tot uiting kwam rond liefde, verloving en al wat daar op volgt in een traditionele samenleving. Alle optredens hadden plaats op de koer van het VTI aan de Emiel van Winckellaan.

Einde juli **1978** vertoefde "Reynout" in Oostenrijk, waar men op 26 juli een optreden verzorgde in Salzburg en van daaruit naar Wenen vertrok voor de 15de Europeade voor Europese Volkscultuur. De thuiskomst op woensdag 2 augustus dompelde de groep echter zonder overgang in een crisissfeer. Het Festival-comité diende in spoedvergadering bijeen te komen. De berichten in verband met het komende Internationaal Volkskunstfestival waren inderdaad ronduit slecht. Uit Haïfa (Israël) was een telegram binnengelopen: "The dancers group cannot arrive to the Festival because they are going to the army. Sorry for the problem I have given you. – Mousa Askhenazi." Uit Israël geen dansers dus. Iedereen naar het leger! De Franse groep op zijn beurt seinde uit Parijs dat ziekte van de muzikanten hen belette naar Dendermonde te komen. Uit Geldrop in Nederland kwam de tijding dat de Gilden slechts één dag op het festival konden blijven. Enkel een beperkte afvaardiging uit Geseke in Westfalen/Duitsland kon naar Dendermonde komen en heeft dat ook gedaan. Vervangingsgroepen voor de afwezigen waren op dat ogenblik niet meer te vinden. Het Comité besloot dan maar noodgedwongen het Festival af te gelasten. "Maar", zo besloot de persmededeling, "wij verzekeren U een nog grootser festival in 1979."

In **1979** kon men woord houden en de draad van de Internationale Volkskunstfestivals weer opnemen. Editie II – volgens de officiële telling dus – bracht van 23 tot 28 augustus zangers, dansers, vendeliërs en muzikanten naar Dendermonde uit Finland, Bretagne/Frankrijk, Westfalen/Duitsland, Nederland, Polen en uiteraard uit ons eigen Vlaanderen. Men had zelfs studenten van de Sportacademie van Ankara in Turkije uitgenodigd – en ze hadden ook toegezegd – maar ze zijn nooit tot hier geraakt!

Na zes dagen hard werken kon Fred Scholliers, als voorzitter van het Festivalcomité, tevreden terugblikken op uitermate geslaagde dagen. Gust Dierickx kon in "De Rommelpot" van september schrijven: "Dank, Reynouters! Door U en met U was het ONS festival en het was goed." En Julien van Assche was er toch weer mooi in geslaagd voor de buitenlandse gasten voldoende logies bijeen te scharrelen. De groep bleef natuurlijk met de tot op vandaag nog steeds niet beantwoorde vraag zitten: Waar waren de Turken gebleven?

Wat het bijeenstellen van voldoende logies betreft, dat is een probleem dat zich elk jaar opnieuw en zeker om de vijf jaar stelt: Waar leggen we die buitenlandse gasten - en soms zijn het er meer dan honderd – allemaal te slapen? Daarvoor doen we in de regel beroep op de zgn. gastouders. Die werden in de loop der jaren - eerst door Julien van Assche, na hem door An Verhofstadt en nu reeds sinds een aantal jaren door Cindy D'hollander – aangesproken en aangeschreven, tot er genoeg zijn. We zijn gelukkig te kunnen melden dat zulks elk jaar opnieuw gelukt is en – hout vasthouden – we hopen hetzelfde voor de nabije en verre toekomst ...Waarvoor aan iedereen uiteraard onze beste dank!

Met het derde Internationaal Volkskunstfestival – we schreven dan reeds **1983** – kon men de draad terug opnemen. Dat derde Festival werd inderdaad dé gebeurtenis van 1983 en verzamelde van 10 tot 18 augustus een werkelijk internationaal gezelschap te Dendermonde. Dansers, zangers en muzikanten uit Pilsen (Bohemen in het toen nog Tsjechoslowakije), Bordeaux (Frankrijk), Londen (in feite een Schotse dansgroep uit de hoofdstad van het Verenigd Koninkrijk) en Nienburg (Nedersaksen/Duitsland) vertegenwoordigden hun regio. Vlaanderen was er natuurlijk ook en meer speciaal met "Tijl Uilenspiegel" uit Kortrijk en (vanzelfsprekend) "Reynout" uit Dendermonde. De festival-activiteiten in de Sporthal van Appels werden een stevig succes. Tot grote tevredenheid van het toenmalig Festival-comité, waarvan we de namen hier graag vermelden: Fred Scholliers (voorzitter); Gust Dierickx (secretaris); Anne Oosterlinck (financiën); Lut Dierickx en Kristien van Geyte, Janusz Bletek, John Buggenhout, Willy Cobbaut, Kris Dierickx, Julien van Assche, André Velleman, Jef Vermeir en Erik Verresen. Ook op de steun van Rik Impens konden we altijd rekenen. Voorzitter Fred Scholliers kon dan ook, duidelijk gemeend, nadien in "De Rommelpot" schrijven: "Dank aan eenieder die zijn steentje heeft bijgedragen tot dit festival: hoe groot of hoe klein dat steentje ook geweest is, geen enkel was er onmisbaar om onze droom tot werkelijkheid om te bouwen. Dank je, allemaal!"

De eerste zgn. Festivalavond – de jaarlijkse tussendoortjes, zeg maar – had plaats in **1985** en we zijn hier ondertussen ook al bijna aan de 20ste editie toe. Maar om ons verhaal niet al te lang te laten worden, gaan we die avonden verder onbesproken laten.

In **1988** stond dan van 1 tot 8 augustus het vierde Internationaal Volkskunstfestival op het programma. Over deze vierde editie zou "Het Nieuwsblad" nadien schrijven: "Het festival werd een geweldig succes, want nooit voorheen was de respons vanwege de Dendermondenaar voor de volkskunst zo groot als tijdens het driedaags festival. (...) De ware kenner werd geboeid door het bijna drie uur durende spektakel, de leek ontdekte verwonderd de schoonheid van het volksgebeuren." Het programma mocht inderdaad gezien worden: "Turun Kansantanssin Ystävät" uit Turku/Finland; "Gergovia" uit Saint-Genis-Laval met muziek en dans uit de Auvergne/Frankrijk; "Sava" uit Kranj in Slovenië, toen nog deel uitmakend van Joegoslavië; de "Asociacion Juvenil de Coros y Danzas Almeria" uit Andalusië/Spanje; "Heiveld", "Edelhart" en "Reynout" uit ons eigen Vlaanderen.

De eerste jubileum-editie van het Internationaal Volkskunsthfestival vond plaats in **1993**. Deze nummer V werd weer een immens druk gebeuren en de toeschouwers kregen opnieuw waar voor hun geld. Er waren groepen uit Novgorod/Rusland, Dublin/Ierland, Nice/Frankrijk, Urziceni/Hongarije, Uherské Hradiště/Tsjechië, Sofia/Bulgarije, samen met "Canteclae" uit Zwevegem, "Die Spelewei" uit Westerlo en uiteraard "Reynout" zelf. Vanzelfsprekend waren er ook voorstellingen in de Dendermondse rusthuizen.

Twee zaken kunnen hier niet onvermeld blijven. "Reynout" bracht tijdens dit festival de première van de nieuwe "Ros Beiaarddans van Dendermonde" (creatie Kris Dierickx). En Fred Scholliers bracht het op de afscheidsavond van zondag 15 augustus voor mekaar uit te pakken met een dia-reeks over het voorbije (nu ja, voorbije ...) festival!

Ons verhaal begint waarschijnlijk wat eentonig te worden en daarom schakelen we over naar een ietwat telegramstijl. Nummer VI van onze festivalreeks werd georganiseerd in **1998** – voor de eerste maal in het CC "Belgica" – en bracht groepen naar Dendermonde uit Finland, Tsjechië, Taiwan, Griekenland en de Oekraïense groep "Metelyk". Uit Vlaanderen kwamen "De Donkse Klopperdans" (Maldegem), "Edelhart" (Zottegem) en vanzelfsprekend ook onze eigen Reynouters.

"The Cadence Cloggers" (Texas/USA)
op de Dendermondse Grote Markt
bij de optocht tijdens het
Internationaal Volkskunsthfestival
van 2003. *(Foto Fred Scholliers)*

Het festival van **2003** – nummer VII dus – had plaats van 7 tot 10 augustus en kreeg de medewerking van groepen uit Estland, Griekenland, Hongarije, Noord-Ierland, Texas/USA en natuurlijk ook van onze eigen groep "Reynout".

En zo zijn we dan beland in **2008** en bij editie VIII van ons Internationaal Volkskunsthfestival. Het Festival-comité ziet er ondertussen als volgt uit: Fred Scholliers (voorzitter), Anne Oosterlinck (financiën) en voor de andere functies Lut Dierickx, Cindy D'hollander, Kristien van Geyte, William Beaufays, John Buggenhout, Willy Cobbaut, Kris Dierickx en Johan van Ransbeke. Die mensen krijgen de hulp van een hele reeks werkgroepen. Dat mag zeker niet onvermeld blijven. Voor de deelnemende groepen kunnen we verwijzen naar elders op deze website. (Cw)